

don Damir Stojić
MY PROPOVIJEDI
godina C

© 2022 by SALESIANA d. o. o.
Omiška 8, Zagreb
salesiana@salesiana.hr
www.salesiana.hr

Za nakladnika: Mihovil Kurkut

Redaktorice: Zrinka Jelaska, Lucija Pekić

Lektorica: Nives Klaić

Prijepis: Sanja Bućan

Naslovnica: Hrvoje Orlović

Prijelom: Salesiana d. o. o.

Tisak: Denona d. o. o., Zagreb

ISBN 978-953-205-228-2

don Damir Stojić

My propovijedi

godina C

sal.
esi
ana

Zagreb, 2022.

DOŠAŠĆE

■ Prva nedjelja došašća

Učinit ću da nikne Davidu izdanak pravedni. Jr 33, 14-16

Učvrstio vam Gospodin srca za dolazak Kristov. 1 Sol 3, 12-4, 2

Približuje se vaše otkupljenje. Lk 21, 25-28.34-36

Braćo i sestre, danas započinjemo novu liturgijsku godinu – godinu C. Postoje tri liturgijska ciklusa – A, B i C koja se ponavljaju svake tri godine. Stoga smo današnje čitanje u liturgiji posljednji put čuli prije tri godine. Tijekom ove liturgijske godine uglavnom ćemo slušati Evanđelje po Luki. U godini A sluša se Evanđelje po Mateju, a u godini B Evanđelje po Marku. Ne postoji posebna liturgijska godina u kojoj se sluša Evanđelje po Ivanu, no njegove je dijelove Crkva umetnula u svaku od te tri godine – i A, i B, i C.

Danas, dakle, započinjemo novu crkvenu godinu, i to liturgijskim vremenom koje nazivamo ‘došašćem’ (lat. *adventus*, grč. *parousia*, hrv. *pojavak*). Sama riječ ‘došašće’ izvedena je iz glagola ‘doći’, ona upućuje na nečiji dolazak, zapravo na iščekivanje nečijega dolaska. Iščekivanje podrazumijeva da često mislimo o onomu koga iščekujemo i nestrpljivo ga čekamo da stigne. Koga možemo tako željno iščekivati? Samo onoga tko nas voli i komu smo važni te onoga koga mi volimo i tko je nama važan.

Grčka se riječ *parousia* (*παρουσία*), koja kao višeznačna riječ znači ‘prisutnost’, ‘dolazak’, ‘službeni posjet’, često povezuje sa židovskim svadbenim običajima Isusova vremena, ali i običajima prije njegova vremena. Obično se najbolje predočuje događajem dolaska zaručnika po zaručnicu na dan svadbe. Zaručnik tada uvijek ide na kraju svadbene povorke. Kada svatovi sa zaručnikom dođu k zaručničkoj kući, može se reći: »Evo, pojavili su se! Evo ih, došli su!« Doista, svatovi su stigli, ali zaručnik kao da još nije jer je na kraju svadbene povorke. On je posljednji koji će se pojaviti. Ali on je i najvažniji. To dobro opisuju riječi ‘već jest, još nije’, one najbolje izriču smisao došašća – te dvije stvarnosti u jednoj: ‘već je došao, ali još nije’.

Naime, u došašću se prisjećamo onoga što je već bilo, one stvarnosti koja se već dogodila, ali i iščekujemo ono što će tek biti, a to je Kristov drugi dolazak. Zapravo, cijela je liturgija takva – istovremeno sjećanje na ono što se već dogodilo i čekanje onoga što će se tek dogoditi. I cijela je naša vjera takva! Došašće to najbolje sažima jer se u njemu istovremeno prisjećamo Isusova rođenja, ali i razmišljamo o njegovu drugomu dolasku.

Advent je u Zagrebu prekrasan. I prije sam naglašavao da ga podržavam bez obzira na komercijalizam i materijalizam, doista mi se sviđa. Kada sam bio dijete i živio u Kanadi, uživao sam u svjetlima Toronta i blještavilu njegovih prodavaonica. Dobro je ukrašavati prostor oko sebe jer tako slavimo svojega Boga koji je došao među nas. Kako je rekao veliki G. K. Chesterton¹: »Pravi katolik zna kada treba postiti, a kada treba nazdraviti konjakom.« I to je istina. Crkva je i jednomu i drugomu namijenila određeno vrijeme.

No današnjim evanđeljem Crkva nas ipak malo spušta na zemlju jer smo u čitanju iz Lukina evanđelja (Lk 21, 25-26) slušali teške riječi: »*I bit će znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valovlja. Izdišat će ljudi od straha i iščekivanja onog što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati.*«

Kako ove riječi uklopiti u radost iščekivanja Božića? Iako se na prvi pogled može činiti kao da nisu uklopive, one nas ipak

¹ Plodan engleski pisac i novinar G. K. Chesterton (29. svibnja 1874. – 14. lipnja 1936.). Krštenjem je postao anglikanac, ali je poslije odabrao biti katolik. Poznat je po mnogim svojim izrjekama i poslovicama, npr. »Ljubiti znači voljeti nevoljivo. Oprostiti znači oprostiti neoprostivo. Vjera znači vjerovati u nevjerovatno. Nada znači nadati se kad je sve beznadno.« (*To love means loving the unlovable. To forgive means pardoning the unpardonable. Faith means believing the unbelievable. Hope means hoping when everything seems hopeless.*) »Da nema Boga, ne bi bilo ni ateista.« (*If there were no God, there would be no atheists.*) Napisao je i više od pedeset priča u kojima je glavni lik velečasni Brown, katolički svećenik koji svojom poznavanjem ljudske naravi i nadahnućem rješava prijestupe i zločine, a po njima je snimljena serija (prikazuje se i u Hrvatskoj) Otac Brown (eng. *Father Brown*).

upućuju na samu bit došašća, ali i cijeloga kršćanskoga života. Zanimljivo je da smo slično evanđelje čitali i prije dva tjedna, a isto evanđelje jučer, posljednjega dana u crkvenoj godini. Dakle, Crkva počinje liturgijsku godinu jednako kao što ju i završava. Na što nas to onda ona želi podsjetiti ovim čitanjem? Što znače te strašne scene, kozmički kataklizam: »*Izdisat će ljudi od straha...*«?

Braćo i sestre, prva je poruka došašća da je sve u ovom svijetu prolazno. Stoga se danas u čitanjima čuje da će se sunce, mjesec i zvijezde poljuljati i da će pasti. Katolička crkva ne iščitava ovaj redak doslovce, fundamentalistički, kao da on govori da će sunce, mjesec i zvijezde stvarno pasti. Bit će nam jasnije što znači da će oni pasti kada promotrimo što su sunce, mjesec i zvijezde značili drevnim narodima. Oni su se pomoću sunca, mjeseca i zvijezda orijentirali, ali su i određivali svoje živote po njima. Stoga Isus tim riječima kao da govori: »Ono po čemu ste do sada mjerili vrijeme, po čemu ste se orijentirali u prostoru i određivali svoje živote, sve će to pasti. Od sada ćete morati drugačije usmjeravati svoje živote. Nestat će priroda kakvu poznajete, ali i državni ustroj, politika.«

Nešto prije današnjega ulomka u evanđelju piše (Lk 21, 10): »*Narod će ustati protiv naroda.*« Stoga je to poruka nama kršćanima – sve je prolazno. Nikada se ne možemo posve osloniti na ono što prolazi, ni na čovjeka, pa čak ni na vlastitu obitelj jer je moguće da nam i ona okrene leđa. Isus nam, dakle, tim tekstom poručuje: »Ljudi, sve je prolazno, nemojte se posve nadati onomu prolaznomu, niti mu vjerovati. Katkada je ono što prolazi dobro, ali nije apsolutno dobro.« U našoj katoličkoj teologiji postoji paradoks u odnosu jednoga velikoga 'da', ali i velikoga 'ne'. Je li ovaj svijet dobar? Je li priroda dobra? Je li čovjek dobar? Naravno da jesu. Ta Bog je stvorio i svijet, i prirodu, i čovjeka. No jesu li svijet, priroda i čovjek posve dobri? Ne, nisu. Postoji nešto bolje od svega toga, nešto što jest posve dobro. O tomu nam Isus govori!

Dalje evanđelje kaže (Lk 21, 27): »*Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom.*« Ovom nam rečenicom Crkva govori što je to bolje i od svijeta, i od prirode,

i od čovjeka, odnosno tko je to. Tko je bolji od svega toga? Tko je apsolutno dobro? Isus Krist!

U drugomu dijelu današnjega evanđelja Isus nije rekao: »Pazite da ne ubijate ljude!« Isus nije rekao ni: »Pazite da ne lažete!« ili pak: »Pazite da ne kradete!« To se sve podrazumijeva, to već sadrži Stari zavjet u deset Božjih zapovijedi koje je Bog dao ljudima po Mojsiju. Isus nas upozorava na tri druge pojave: proždrljivost, pijanstvo i životne brige. Izvorne grčke riječi otkrivaju puno dublje značenje nego što iščitavamo u hrvatskomu izrazu 'popiti čašu vina' ili ublaženici, odnosno eufemizmu 'popiti koju čašu više.' One govore o stanju kada se toliko opustiš da te nije briga ni za što. Svi znamo da čaša više ruši brane u nama, da i pretjerivanje u jelu može naškoditi tjelesnomu zdravlju, kao i stalna zabrinutost duševnomu, ali ipak mnogi kršćani misle da je u redu katkada biti proždrljiv, napiti se ili se tjeskobno brinuti. No Isus nam ne poručuje da trebamo bdjeti i ne dopustiti da nas životne brige odvedu u očaj. On ne poručuje samo da to troje može biti opasno za našu dobrobit na ovom svijetu, nego zapravo poručuje: »Bdijte i pazite jer svaki trenutak može biti milosni trenutak za spas ili pak trenutak za propast!«

Posljednji je Isusov savjet uputa kako ćemo se uspjeti othrvati opasnostima – kaže nam da bdijemo i molimo (Lk 21, 36): »*Stoga budni budite i u svako doba molite...*« To dvoje čine naši monasi. Oni se k tomu suzdržavaju od hrane – poste. I vama preporučujem da se ugledate u njih, a posebno da postite. Dok sam odrastao, postio sam jednom tjedno, svakoga petka od drugoga razreda osnovne škole. Jeo sam samo kruh i pio sam samo vodu, cijeloga dana. Nisam to činio milom, nisam imao izbora jer se petkom u mojoj kući nije kuhalo, nego se postilo o kruhu i vodi, kako se to naziva. Sada kada razmišljam o tomu, ne mogu uopće shvatiti kako sam to izdržao. Ali jesam. I eto me živa!

Neugodno mi je što moram priznati da sam post zapustio, više ga ne održavam. To mi nije drago pa se tomu pokušavam vratiti. Stoga ću podijeliti s vama svoj doživljaj prošloga petka. U četvrtak navečer lijepo sam se najeo. No čim sam odlučio da ću sutradan postiti, odmah me zaboljela glava, iako uopće nisam

bio gladan, nego sit. Sama pomisao da sutra ne ću jesti ništa osim kruha dovela me u to stanje. Jasno je da je to bila napast, posljedica navezanosti na hranu. Hrana jest važna, bez nje se ne bismo mogli održati na životu. No jedan nas dan bez raznolike hrane ne će ugroziti. I zato je post važan, da shvatimo što nama vlada i da se odupremo svemu što nas upućuje samo na ovaj svijet. Posteći vježbamo svoje duhovne mišiće nenavezanosti i tako raste naša duhovna snaga.

Post je jako moćan jer se tijekom njega odričeš onoga što je dobro i osnovno za život i time govoriš da postoji nešto što je još bolje. Posteći najbolje svjedočimo da postoji nešto bolje od hrane, a to je Bog. Nama katolicima najbolje je postiti petkom jer je toga dana Isus prošao najveću žrtvu, muku i smrt. Toga su nam dana oteli zaručnika. Stoga se vratimo postu o kruhu i vodi. To govorim vama, a govorim i sebi.

Spomenuo sam da monasi poste, bdiju i mole. 'Bdjete' znači biti budan, uskratiti si san, uskratiti si jednu od osnovnih potreba, spavanje koje je tako potrebno. Stari su se monasi znali odreći spavanja. I u tomu bismo ih trebali nasljedovati. Krećem od sebe – meni su toliko dragi i hrana i spavanje. Jasno, ne smijemo pretjerivati ni u postu ni u nespavanju toliko da ne možemo normalno živjeti, nego trebamo bdjeti toliko da tim uskraćivanjem kazujemo Bogu: »Gospodine, ti si mi toliko važan, najvažniji si u mom životu. Zbog toga ću se odreći spavanja, nečega što je tako prirodno, lijepo i dobro, samo da bih bio s tobom.« Zato u našem hrvatskomu narodu imamo prekrasan običaj dolaska na mise zornice. Dižemo se rano, u pet sati, da bismo bili s Gospodinom u šest sati na misi. Sve vas pozivam da odlučite bdjeti. No nemojte to činiti samo da to obavite, nego time govorite: »Gospodine, evo bdijem, dižem se ranije jer želim započeti dan s tobom, primiti tvoje tijelo, tvoju krv, dušu i tvoje božanstvo.« To je najbolji način iščekivanja – odreći se grijeha, ali se i okrenuti prema Gospodinu. Govorimo 'ne' grijehu, ali i 'da' Gospodinu. Zato bdijmo i molimo da nam oči budu uvijek usmjerene u ono jedino neprolazno u ovom svijetu – u Sina Čovječjega, u Isusa Krista. Amen.

Pogovor

Vjerujem da su neki od vas koji poznaju don Damira imali vlastito iskustvo višestrukoga upoznavanja s njim. Jednostavnije rečeno – s don Damirom se ne upoznajete jednom, nego više puta. Ja sam se s njim upoznao nekako drugačije, kao u nekim valovima ili možda u krugovima. Kao bruceš u Zagrebu susreo sam se sa salezijancima u župi Blažene Djevice Marije Pomoćnice na Knežiji. Da govorim njihovim jezikom, to bih pobožnije opisao: »Marija Pomoćnica uzela me je za ruku i dovela do salezijanaca.« Bogu hvala!

Budući da sviram gitaru, priključio sam se zboru Ivan Pavao II. koji je veličao misno slavlje nedjeljom u podne. Nedugo nakon toga članovi zbora počeli su međusobno govoriti o nekom mladom salezijancu, studentskom kapelanu, koji se upravo vratio iz Washingtona sa studija i drži studentske vjeronauke. Zbog obveza na fakultetu isprva sam odbijao pozive da se pridružim društvu s Knežije koje je bilo redovito na tim studentskim katehezama u Studentskom domu Cvjetno naselje.

Drugi i posve bezvezan razlog mojega nepohađanja tih kateheza bio je to što nisam htio biti dio *hype-a*, odnosno pretjeranih očekivanja oko toga novoga, *cool* vjeronauka i studentskoga kapelana. Na kraju krajeva, za sebe sam mislio da sam »dober aktivan vjernik, da sam »praktički to sve već čuo«, da meni »to ne treba«, da su mi »dovoljni zbor i misa u mojim vjerskim aktivnostima« i tako dalje... No pritisak je rastao iz tjedna u tjedan.

Prijelomni trenutak dogodio se kad me djevojka s kojom se tada stalno družio, a koja je sada moja supruga, pozvala na taj

vjeronauk na koji sam odbijao otići. Tada je sav moj ponos i muški introvertirani *gard* »ne želim biti dio *hype-a*« pao u vodu. Saznao sam da don Damir ima hercegovačke krvi koja podrazumijeva urođeni dar *babe nalazuše u selu*, kako on za sebe kaže. Baba nalazuša spaja parove tako da pronalazi djevojku za udaju i momka za ženidbu. Poslije sam saznao i da ima još takvih žrtava studentskoga vjeronauka don Damira Stojića koji su kao i ja sada u braku i imaju nekoliko djece.

Došao sam na taj vjeronauk u Studentskom domu Cvjetno naselje u krugu prijatelja s Knežije. Tada je vjeronauk pohađalo četrdesetak studenata. Odmah sam doživio šok. Nisam znao da je to bilo zadnje predavanje iz niza o teologiji tijela, najnepopularnije predavanje iz cijeloga serijala. Tema je bila vrlo kontroverzna, uključivala je sve zabrane koje proistječu iz nauka o teologiji tijela. Čuvši koja je tema, očekivao sam salve moraliziranja, pučki rečeno – popovanje i objašnjavanje neobjašnjivoga. No, don Damir kristalno je jasno izložio nauk Crkve, aktualizirao njezine dokumente, svojim nagovorom rasvijetlio u mojem umu, ali i srcu, mnoge tame u području spolnosti. Bio sam zapanjen jasnoćom i smjelošću njegova govora o temi koja je u najmanju ruku svima neugodna. Vjerujem da nikoga tada nije ostavio ravnodušnim i da je retorikom i gorljivošću sve nas slušatelje izazivao na promjenu.

Na tom zadnjem vjeronauku te akademske godine prvi sam puta upoznao don Damira. Po završetku vjeronauka pozdravio sam ga s prijateljima s kojima sam došao. Već sam tada naučio ponešto o njemu i njegovu pristupu propovijedima, katehezama i nagovorima. On uvijek upućuje, podsjeća na ideal i podiže ljestvicu visoko jer nam je Gospodin rekao (Matej 5,48): »*Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.*« Naučio sam da nas Bog tako često poziva da činimo više zato što vjeruje da mi to možemo postići i daje nam sve potrebne milosti za to.

Na početku iduće akademske godine okolnosti su se promijenile. Ana, djevojka koja je slomila moj otpor da dođem na studentski vjeronauk i s kojom sam prohodao toga ljeta, dovela me do don Damirova ureda i odlučila me upoznati s njim. Ona je kao apsolventica radila u njegovu uredu poslove poput prijava

za hodočašća, pretipkavanja njegovih kateheza i slično. Bilo je to naše drugo upoznavanje. Kada je don Damir saznao da se bavim glazbom, učinio je nešto što tako često čini ljudima – gurnuo me, zapravo pogurao u vatru. Zadužio me da sviram na studentskim vjeronaucima u Studentskom domu Stjepan Radić. U to je vrijeme don Damir održavao tri vjeronauka tjedno: u Cvjetnom naselju, u domu na Savi i na Jarunu.

Bio je to početak vala vjerskoga buđenja mladih u Zagrebu koji je imao utjecaj na više razina. Posljedice su toga energičnoga pastoralnoga djelovanja, zauzetosti i duhovne skrbi don Damira za povjerene mu mlade vidljive i danas po plodovima koji su dar Crkvi. Bračni pozivi, svećenička i redovnička zvanja, obraćenja pojedinaca i cijelih obitelji te studentsko vraćanje sakramentalnomu životu. Doista sam bio počašćen gledanjem iz prvih redova onoga što Bog čini po pastirskomu djelovanju don Damira Stojića prateći ga na njegovim evangelizacijskim putovanjima, katehezama, duhovnim obnovama, pučkim misijama. Koliko sam puta s pozornice promatrao kako se mjesta u kino dvorani studentskoga doma popunjavaju sat vremena prije svake kateheze, kako studenti ostavljaju svoje šalove, torbe i jakne na sjedalima kako bi sačuvali mjesta za sebe i svoje prijatelje. Kino Forum na Savi postalo je premaleno za organizaciju redovnoga tjednoga vjeronauka, dok je organizacija duhovnih obnova u tom prostoru vrlo brzo postala nemoguća.

Nikada ne ću zaboraviti kako smo na don Damirovim katehezama često kao svirači i pjevači na pozornici s njim bili okruženi mladima koji nisu našli slobodna mjesta pa su sjedili na pozornici. Promatrajući te prizore, razmišljao sam kako je to što se događa dok don Damir naviješta slično opisima iz evanđelja kada je Isus propovijedao, a sav je narod (Lk 19, 48) »*visio o njegovoj riječi*«. Okupljali su se studenti s najraznovrsnijih fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, iz svih krajeva Hrvatske, s najrazličitijim obiteljskim pozadinama i životnim pričama. Svatko je nalazio duhovnu hranu i okrjepu u tim katehezama. Svjedočili smo čak slučajevima da pojedini studenti vrlo iskreno govore misleći na nauk o teologiji tijela: »Ja to ne mogu živjeti, ali volim o tome slušati i zato dolazim«.

Duboko vjerujem da je Gospodin predvidio da njegova zaručnica bude opremljena za dan njegova dolaska pa je želio da Crkva ima sve potrebno za to. Stoga sveti Pavao u Poslanici Efežanima kaže (Ef 4, 11): »On i *'dade' jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje.*« Često sam slušao kako vjernici na duhovnim obnovama ili nakon nedjeljne mise govore da u don Damirovu navještaju i propovijedanju ima 'ono nešto'. Vjerskim žargonom rečeno – njegov navještaj ima pomazanje Duha Svetoga.

Uvjeren sam da je Gospodin po svojem naumu, po svojoj rasporedbi, dao don Damiru dar da naviješta, tumači i poučava Riječ Božju te da je on našem naraštaju dan za učitelja. Provodeći s njime vrijeme na duhovnim obnovama i evangelizacijskim putovanjima, shvatio sam da se milosni dar navještaja, propovijedanja i poučavanja kod njega 'nakalemio' na njegovu narav. Dogodio se spoj milosti i naravi. Milost je nezasluženi dar koji prima njegova narav združena s uvjerljivošću u nastupu, oštroumnošću, beskompromisnom jasnoćom i gorljivim zalaganjem za istinu. Milosni dar propovijedanja u konačnici nije spriječilo ni njegovo početno nepoznavanje standardnoga hrvatskoga jezika kao ni borbe koje je kao bogoslov imao s javnim čitanjem biblijskih tekstova. Kakva Božja pobjeda u njegovu životu!

Nakon gotovo jedanaest godina suradnje s njim mogu posvjedočiti da je njegov žar za pripremu jedne »obične« nedjeljne propovijedi ili neke kateheze na toliko visokoj razini da me uvijek iznova zaprepasti. Pojedine sam teme s duhovnih obnova slušao više od dvadeset puta te imam osjećaj da bih znao sve ponoviti i da ništa novo ne mogu čuti ili saznati. No, uvijek se dogodi da saznam nešto novo, da u svojem navještaju otvori jedan novi kut gledanja ili ponudi svježinu biblijskomu tekstu posadašnjuci ga. Često u propovijedanju don Damir ponudi analogiju ili neku anegdodu iz svojega života želeći nam vlastitim primjerom jasnije donijeti poruku.

Toliko sam ga puta na povratku s naviještanja pitao za izvore egzegeze, za način kako sprema svoje propovijedi, kojim se izvorna koristi, odakle mu koji podatak itd... Vrlo sam brzo shvatio

da gotovo nikada ne ponavlja vlastite propovijedi koje su već napisane, već svakoj pristupa iznova. Osim teološke pripreme i egzegeze uvijek osluškuje što Duh Sveti želi reći ljudima pred kojima stoji. Budući da je Riječ Božja živa i djelotvorna, tako joj i pristupa. Moram priznati da sam uz don Damira i njegov navještaj prvi put u vjerničkom životu shvatio puninu nauka Crkve da tijekom mise pristupamo stolu euharistije, ali i stolu Riječi. Don Damirovo svjedočanstvo o pristupu Riječi Božjoj ponukalo me da osobno prođem nekoliko biblijskih škola kao dio svojega vjerničkoga odgoja i rasta.

Čitamo u Knjizi proroka Izaije (55, 11) kako se riječ koja iz Božjih usta izlazi ne vraća njemu bez ploda, nego čini ono što je htio i obistinjuje ono zbog čega je posla. Mnogi su se osvjedočili da je don Damirovo propovijedanje plodonosno jer surađuje i naslanja se na Riječ Božju. Često sam znao nakon nedjeljne mise čuti na izlazu iz svetišta Sveta Mati Slobode riječi svojih znanaca: »Kako je bila dobra propovijed!« A kada bih ih pitao što je točno bilo rečeno u propovijedi, ne bi znali. Tada sam shvatio da u slušanju svi katkada imamo granice pa ne primamo sve što nam Riječ Božja nudi. Možda nam je um zatvoren, preopterećen ili zaglušen. No, naš ju Duh prima i blaguje sa stola Riječi.

Ako budete u prilici, promatrajte don Damira tijekom propovijedanja. Možete vrlo brzo uočiti kako se često nadvija nad ambon i gestikulira kao da želi svakomu pojedincu ponaosob propovijedati, kao da se bori da svakome donese Riječ. Slušajući njegove propovijedi i gledajući ga kako propovijeda, znao sam imati dojam da s ambona propovijedajući ispaljuje zapaljene strijele koje pogađaju srca ljudi – djelovalo je kao da Riječ Božja pali ljudska srca. Kada to osjetim u svojem srcu, odmah se prisjetim riječi Kleofe i drugoga učenika u Emausu (Luka 24,32): »*Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?*«

Vjerujem da mogu u ime svih onih kojima su don Damirove propovijedi promijenile i dalje mijenjaju život reći: »Hvala Bogu na daru njegova života, svećeništva, vjernosti, očinstva, naviještanja, propovijedanja i poučavanja!«

PETAR BULJAN

Sadržaj

DOŠAŠĆE

Prva nedjelja došašća	6
Druga nedjelja došašća	11
Treća nedjelja došašća	15
Četvrta nedjelja došašća	20

BOŽIĆNO VRIJEME

Božić	26
Sveti Stjepan Prvomučenic	31
Sveta obitelj	34
Sveta Marija Bogorodica	39
Druga nedjelja po Božiću	42
Bogojavljenje	46
Krštenje Gospodinovo	51

KORIZMENO VRIJEME

Prva korizmena nedjelja	56
Druga korizmena nedjelja	62
Treća korizmena nedjelja	68
Četvrta korizmena nedjelja	73
Peta korizmena nedjelja	82
Nedjelja muke Gospodnje. Cvjetnica	88

VAZMENO TRODNEVLJE

Veliki četvrtak	92
Veliki petak	97
Velika subota	101

USKRS I VAZMENO VRIJEME

Uskrs	106
Druga vazmena nedjelja	111
Treća vazmena nedjelja	115
Četvrta vazmena nedjelja	120
Peta vazmena nedjelja	123
Šesta vazmena nedjelja	127
Uzašašće	132
Sedma vazmena nedjelja	136
Duhovi	140

VRIJEME KROZ GODINU

Druga nedjelja kroz godinu	146
Treća nedjelja kroz godinu	152
Četvrta nedjelja kroz godinu	158
Peta nedjelja kroz godinu	163
Šesta nedjelja kroz godinu	167
Sedma nedjelja kroz godinu	171
Osma nedjelja kroz godinu	176
Deveta nedjelja kroz godinu	181
Deseta nedjelja kroz godinu	185
Presveto Trojstvo	188
Jedanaesta nedjelja kroz godinu	193
Dvanaesta nedjelja kroz godinu	198
Trinaesta nedjelja kroz godinu	202
Četrnaesta nedjelja kroz godinu	206
Petnaesta nedjelja kroz godinu	211

Šesnaesta nedjelja kroz godinu	217
Sedamnaesta nedjelja kroz godinu	220
Osamnaesta nedjelja kroz godinu	225
Devetnaesta nedjelja kroz godinu	228
Dvadeseta nedjelja kroz godinu	231
Dvadeset i prva nedjelja kroz godinu	234
Dvadeset i druga nedjelja kroz godinu	239
Dvadeset i treća nedjelja kroz godinu	243
Dvadeset i četvrta nedjelja kroz godinu	249
Dvadeset i peta nedjelja kroz godinu	253
Dvadeset i šesta nedjelja kroz godinu	256
Dvadeset i sedma nedjelja kroz godinu	262
Dvadeset i osma nedjelja kroz godinu	267
Dvadeset i deveta nedjelja kroz godinu	271
Trideseta nedjelja kroz godinu	277
Trideset i prva nedjelja kroz godinu	285
Trideset i druga nedjelja kroz godinu	289
Trideset i treća nedjelja kroz godinu	294

BLAGDANI I SVETKOVINE

Krist Kralj svega stvorenja	302
Sveti Ivan Bosco	307
Sveti Josip	313
Blagovijest. Navještenje Gospodinovo	320
Marija Pomoćnica Kršćana	322
Presveto Tijelo i Krv Kristova. Tijelovo	327
Presveto Srce Isusovo	333
Rođenje svetoga Ivana Krstitelja	336
Sveti Petar i Pavao	339
Uznesenje Blažene Djevice Marije. Velika Gospa	344
Svi sveti	349
Bezgrješno začće Blažene Djevice Marije	353
Pogovor [PETAR BULJAN]	360

*Sva prava pridržana. Nijedan se dio ove knjige
ne smije umnožavati, fotokopirati, reproducirati
ni prenositi u bilo kakvu obliku (elektronički, mehanički i sl.)
bez prethodne pisane suglasnosti nakladnika.*

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001132354.

ISBN 978-953-205-228-2

Tiskano u Hrvatskoj, ožujak 2022.

1 2 3 4 5 • 26 25 24 23 22